

at løbe op i en Sum, som langt overstiger hele Kogeriets Værdi. At bringe dette Forhold til Afvikling, at bringe det ud af Verden, faa en Ende paa det Mellemværende, der har hvilet som en Mare paa Kolonialkassen og derigennem indirekte paa Statskassen i en halv eller hel Menneſkealder, er Hovedformaalet med den her tilsigtede Ordning. I anden Række kommer saa Spørgsmaalet om, hvorledes Ejendomsforholdet til selve Kogeriet hensigtsmæssigt kan indrettes. Det ærede Medlem mener, at det havde maaske været muligt at opnaa en gunstigere Overenskomst med Aktionærerne ved at tilbyde dem en kontant Betaling, f. Eks. 30—40 pCt. I 1887 var der opnaaet en foreløbig Overenskomst med Aktionærerne om en kontant Betaling af 30 pCt., og senere hen, hver Gang et lignende Forslag har været fremsat, har der været lagt 4 pCt. Rente til. Man vilde altsaa nu efter samme Maalestok komme op paa en 50 pCt., men jeg for mit Vedkommende savner enhver Lyst til at foreslaa, at Staten skulde udbetale et saadant Beløb kontant. Jeg foretrækker langt, at Statskassen giver Afkald paa de 1½ Million, der staar paa Papiret, og som synes i saa overordentlig høj Grad at have imponeret det ærede Medlem. Hvad angaar Tanken om at indføre noget i Retning af et Andelsforetagende, at give Sukkerdyrkerne paa St. Croix Adgang til at blive Medejere af Faktoret, da er det en Tanke, der selvfølgelig har været fremme for Regeringen. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at hvis han kan skaffe Købere til Statskassens 1½ Million Aktier blandt Planterne, skulde intet være mig kærere end at afhænde disse Aktier til pari. Jeg tror imidlertid, at det vil falde det ærede Medlem ret vanskeligt at fremskaffe Købere selv til en lavere Pris. At der bør være et godt og harmonisk Forhold mellem Kogeriet og de Plantere, hvis Produkt Kogeriet bearbejder, er noget, som siger sig selv; det maa være en Hovedopgave at styrke og befæste et saadant Forhold. Men det forekommer mig, at hellere end at opstille nogen Formodning om, at man kunde faa kontante Penge hos Planterne, som for en stor Del selv klage over, at de ikke eje en Skilling, maatte man overveje, om der ikke kan træffes en saadan Ordning, at Planterne, som levere Rørene, faa Adgang til en vis Andel i Overskuddet af Sukkerkogeriet. Derved vilde de blive direkte interesserede i, hvorledes Bedriften gaar, og jeg er af den Mening, at ogsaa Kogeriets Ejere

vilde kunne være tjente dermed. Dette synes mig at være en Form for at realisere Andelstanken, som er praktikabel. Det andet derimod, at søge at skaffe Købere derovre blandt Plantageejerne til at overtage og betale Kogeriet, det anser jeg, saaledes som Forholdene ere, for at ligge uden for Mulighederne.

Hammerich: Jeg vilde gerne stærkere, end jeg maaske før gjorde, understrege, hvad jeg begyndte med og ogsaa flere Gange under mine Udtalelser kom tilbage til, nemlig at jeg lægger megen Vægt paa, at Forslaget bringer en Afslutning af Forholdet mellem Kolonialkassen og Kogeriet, og at derfor kan man bringe Ofre; hvis det er den eneste Vej, ad hvilken det kan naas, vil man jo vel ogsaa kunne forsvare at betale Fællessukkerkogeriets Aktionærer Aktier lydende paa 1½ Mill. Kr., men jeg vilde rigtignok ønske, at man saa samtidig vilde sætte Ministeren i Stand til at sælge Statens 1½ Million Aktier paa acceptable Vilkaar til tredje Part, Jordbrugerne, og der vil jeg indrømme, at hvis der blev stillet mig den Opgave at faa Plantageejerne til at købe disse 1½ Million Aktier til pari, saa vilde jeg staa over for en ganske uløselig Opgave, hvad derimod ingenlunde vilde være Tilfældet for Ministeren, hvis han fik Lov til at sælge dem efter den Værdi, de efter en forsvarlig Værdsættelse faktisk maa antages at have, og det er blot en Bemyndigelse dertil, jeg ønskede, man vilde knytte til Loven. Derfor behøver jo i og for sig Loven i Forholdet til Fællessukkerkogeriets Aktionærer ingenlunde at forandres.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

A. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.